

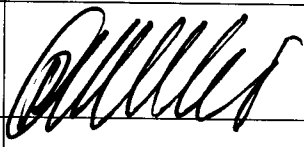
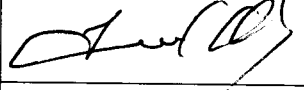
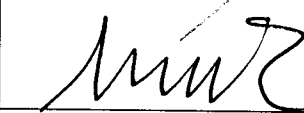
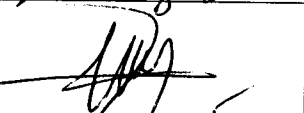
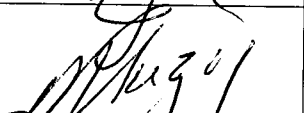
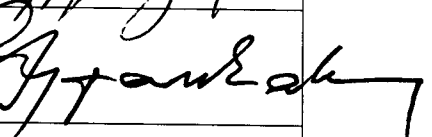
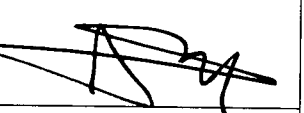
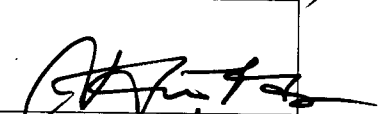
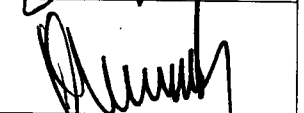
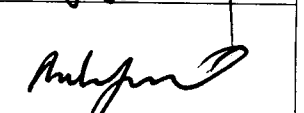
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye’de vatandaşlarımızın kişisel verilerinin emniyet ve adli makamlara da yansıyan dolandırıcılar, suç ve terör örgütleri tarafından çıkar ve eylem amaçlı kullanılması sonucunda yaşanan sorunların araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Anayasamızın 98’inci, Türkiye Büyük Millet Meclisi İç Tüzüğü’nün 104’üncü ve 105’inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz.

Saygılarımızla.

İzzet Ulvi YÖNTER
1- İzzet Ulvi YÖNTER
MHP İstanbul Milletvekili

	Milletvekili	Seçim Bölgesi	İmza
2.	Zehra Topcu	Antalya	Zehra
3.	Mehmet KARAKAYA	Adana	Mehmet
4.	Mehmet Perinçek	Antalya	Mehmet
5.	Ali Kemal T. Laleli	Antalya	Ali Kemal

	Milletvekili	Seçim Bölgesi	İmza
6	6. Zuhur Ersoy	Osmaniyeye	
7	7. Kamil Aydın	İZMİR	
8	8. Bob Sönel	Mersin	
9	9. İsmail OK	Balıkesir	
10	10. Mustafa Mit	Ankara	
11	11. Mehmet Erdoğan	İzmir	
12	12. Mustafa KALAYCI	KOCCA	
13	13. Muhamed A. Akrozoğlu	HATAY	
14	14. İsmail Faruk Aksoy	İstanbul	
15	15. Muhammed İZEL	ADANA	
16	16. Celal Adan	İST	
17	17. Alila Kaya	İST	
18	18. Özgür Özfidis	Mersin	
19	19. İsmet Büyükataman	BURSA	
20	20. Mehmet Günel	Ankara	

ÖZET GEREKÇE:

Son günlerde bir hacker grubu tarafından Emniyet Genel Müdürlüğü veri tabanındaki tüm vatandaşlarımızın adres ve kimlik bilgilerinin çalınarak yayınlandığına dair yazılı ve görsel basında haberler yer almakta, ülkemizde kişisel veri hırsızlığı yoluyla dolandırıcılık, soygun ve terör vakalarında son yıllarda artışlar yaşanmaktadır.

Sızdığı iddia edilen kişisel veriler mükerrer oy kullanma, sahte kimlik-ehliyet düzenleme, başkasının adına kredi başvurusu, verasetten pay alma, dolandırıcılık, özel şirketlerin kişisel verileri çıkar amaçlı kullanması ve kan davası olan kişilerin adres tespitlerini sağlaması gibi amaçlarla da kullanılabilir.

Devlet tarafından verilen hizmetlerin elektronik ortamda sunulması demek olan e-devlet kapısı web sitesi ile diğer kurum ve kuruluşların web sitelerinde vatandaşlarımızın her türlü kişisel bilgileri toplanmıştır.

Bilindiği gibi, elektronik ortamda muhafaza edilen verilerin hukuki olarak korunması amacıyla düzenlenen ilk belge, Avrupa Konseyi bünyesinde 1981 yılında hazırlanan 108 sayılı sözleşmedir. Türkiye, bu sözleşmeye imza atmasına rağmen, söz konusu sözleşmenin yürürlüğe girmesi için gerekli adımları henüz atmamıştır. Buna ek olarak, ülkemizde kişisel verilerin korunması, 12 Eylül 2010'da yapılan referandum sonucunda açıkça anayasal bir hak olarak düzenlenmiş olmasına karşın konuyla ilgili yasal düzenleme 26. dönemde TBMM Genel Kurulu'na gelebilmiştir.

Konunun kanunla düzenlenmesi tek başına sorunların bir anda çözülmesi sonucunu doğurmayacaktır. Bilişim sistemleri, çok hassas ve özen gösterilmesi gereken sistemlerdir. Elektronik veriler zaman zaman bazı saldırılara maruz kalmakta ve bu veriler mevzuata aykırı bir biçimde üçüncü kişilerin eline geçebilmektedir. Bu açıdan kişilerin verilerini ellerinde tutan kurumların ve firmaların da sorumluluklarının farkında olmaları ve konuyla ilgili gerekli önlemleri almaları büyük önem taşımaktadır. Alınan tüm önlemlere karşın, kişisel verilerin güvenliğinin sağlanamadığı ya da güvenliğin ihlal edildiği durumlarda da, ilgili kurumların gecikmeksizin bu durumu kamuoyuna açıklaması ilgili kurumun "kişisel verileri korumaya" yönelik hassasiyetini göstermektedir. Medeni ülkelerde bu tür açıklamalar sık sık görülmektedir. Ancak ülkemizde, kişisel verilerin saldırıya uğraması ve bu verilerin üçüncü kişilerin eline geçmesi gibi durumlar genellikle kurumsal güvenliği azaltacak bir vakıa olarak değerlendirilerek kamuoyuna duyurulmamaya çalışılmaktadır.

2013 yılında, Devlet Denetleme Kurulu, bu konuya özel dikkat çeken bir tespit raporu yayınlamıştır. DDK raporunda belirtilen birçok husus bulunmaktadır. DDK'nın raporunda, devlet kurumlarına yazılım kuran 3. parti firmaların yetkisiz elemanları bile veri tabanlarına ulaşabilmektedir. Siyasi Partiler 50 milyon seçmenin tüm bilgilerine ulaşabilmektedir. Rapordaki bilgiye göre, paylaşılan elektronik ortamdaki verilerin çoğaltılmasını ve başkalarıyla paylaşılmasını engelleyecek hiçbir mekanizma bulunmamaktadır. Bu verileri alan partilerin bu verileri koruma yeterlilikleri ve almaları gereken önlemler konusunda da herhangi bir belirleme yapılmamıştır.

Kişisel veriler konusunda hükümetin görevi, bizden aldığı bu verileri saklamak, güvende tutmaktır. Ancak hükümet "siber güvenlik" olayının ve "verileri koruması" gerektiğinin farkında değildir.

Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu adında bir kurumumuz bulunmaktadır. Bu kurumun telekom firmalarından yüzde alarak yaratılan ciroyu hazineye devretmesi dışında bilişim teknolojileri konusunda işlem yaptığı görülmemiştir.

Hükümetin bu konunun önemini bir an önce anlaması gerekmektedir. Kişisel verilerin çalınması pek çok soruna yol açabilecektir. Bu bilgilerle kredi kartı çıkarılabilecek, e-devlet şifreleri alınabilecek, vekalet çıkarılabilecek, şirket bile kurulabilecektir, hatta yıllardır terörle mücadele eden ülkemizde bu kişisel veriler terör örgütleri tarafından çalınan kimlik verilerini kullanmak suretiyle sahte kimlik, sahte ehliyet, sahte ehliyetle araç kiralama, sahte kimlikle cep telefonun hattı açtırma, bankalarda hesap açarak Avrupa'dan finansman sağlama gibi pek çok karanlık işte ve kanlı eylemde kolayca kullanılabilecektir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle Türkiye'de vatandaşlarımızın kişisel verilerinin emniyet ve adli makamlara da yansıyan dolandırıcılar, suç ve terör örgütleri tarafından çıkar ve eylem amaçlı kullanılması sonucunda yaşanan sorunların araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla bir Meclis Araştırması açılması gerekli görülmektedir.

GEREKÇE:

Son günlerde bir hacker grubu tarafından Emniyet Genel Müdürlüğü veri tabanındaki tüm Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının adres ve kimlik bilgilerinin çalınarak yayınlandığına dair yazılı ve görsel basında haberler yer almakta, ülkemizde kişisel veri hırsızlığı yoluyla dolandırıcılık, soygun ve terör vakalarında son yıllarda artışlar yaşanmaktadır.

Sızdığı iddia edilen kişisel veriler mükerrer oy kullanma, sahte kimlik-ehliyet düzenleme, başkasının adına kredi başvurusu, verasetten pay alma, dolandırıcılık, akrabalık ilişkilerini öğrenme, özel şirketlerin kişisel verileri çıkar amaçlı kullanması ve kan davası olan kişilerin adres tespitlerini sağlaması gibi amaçlarla da kullanılabilecektir.

Devlet tarafından verilen hizmetlerin elektronik ortamda sunulması demek olan e-devlet kapısı (<http://e-turkiye.gov.tr>) web sitesi ile diğer kurum ve kuruluşların web sitelerinde vatandaşlarımızın her türlü kişisel bilgileri toplanmıştır.

Bilindiği gibi, elektronik ortamda muhafaza edilen verilerin hukuki olarak korunması amacıyla düzenlenen ilk belge, Avrupa Konseyi bünyesinde 1981 yılında hazırlanan 108 sayılı sözleşmedir. Bu sözleşme 1985 yılında yürürlüğe girmiştir. Türkiye, bu sözleşmeye imza atmasına rağmen, söz konusu sözleşmenin yürürlüğe girmesi için gerekli adımları henüz atmamıştır. Buna ek olarak, ülkemizde kişisel verilerin korunması, 12 Eylül 2010'da yapılan referandum sonucunda açıkça anayasal bir hak olarak düzenlenmiş olmasına karşın konuyla ilgili yasal düzenleme 26. dönemde TBMM Genel Kurulu'na gelebilmiştir.

Elbette ki, konunun kanunla düzenlenmesi tek başına sorunların bir anda çözülmesi sonucunu doğurmayacaktır. Bilişim sistemleri, çok hassas ve özen gösterilmesi gereken sistemlerdir. Elektronik ortamdaki veriler zaman zaman bazı saldırılara maruz kalmakta ve bu veriler mevzuata aykırı bir biçimde üçüncü kişilerin eline geçebilmektedir. Bu açıdan kişilerin verilerini ellerinde tutan kurumların ve firmaların da sorumluluklarının farkında olmaları ve konuyla ilgili olarak gerekli önlemleri almaları büyük önem taşımaktadır. Alınan tüm önlemlere karşın, kişisel verilerin güvenliğinin sağlanamadığı ya da güvenliğin ihlal edildiği durumlarda da, ilgili kurum ve kuruluşların gecikmeksizin bu durumu kamuoyuna açıklaması ilgili kurum ve kuruluşun "kişisel verileri korumaya" yönelik hassasiyetini göstermektedir. Medeni ülkelerde bu tür açıklamalar sık sık görülmektedir. Ancak ülkemizde, kişisel verilerin saldırıya uğraması ve bu verilerin üçüncü kişilerin eline geçmesi gibi durumlar genellikle kurumsal güvenirliliği azaltacak bir vakıa olarak değerlendirilerek kamuoyuna duyurulmamaya ve saklanmaya çalışılmaktadır.

2013 yılında Abdullah Gül'ün Cumhurbaşkanlığı döneminde, Devlet Denetleme Kurulu (DDK), bu konuya özel dikkat çeken bir tespit raporu yayınlamıştır. DDK raporunda belirtilen birçok husus bulunmaktadır. DDK'nın raporunda, devlet kurumlarına yazılım kuran 3. parti firmaların (mesela Microsoft'un temsilcisi olan firmanın) yetkisiz elemanları bile veri tabanlarına ulaşabilmektedir. Siyasi Partiler 50 milyon seçmenin tüm bilgilerine ulaşabilmektedir. Rapordaki bilgiye göre, paylaşılan elektronik ortamdaki verilerin çoğaltılmasını ve başkalarıyla paylaşılmasını engelleyecek hiçbir mekanizma

İ.H

bulunmamaktadır. Bu verileri alan partilerin bu verileri koruma yeterlilikleri ve almaları gereken önlemler konusunda da herhangi bir belirleme yapılmamıştır.

Kişisel veriler konusunda hükümetin görevi, bizden aldığı bu verileri saklamak, güvende tutmaktır. Ancak hükümet “siber güvenlik” olayının ve “verileri koruması” gerektiğinin farkında değildir.

Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu (BTK) adında bir kurumumuz bulunmaktadır. Bu kurum telekom firmalarından yüzde alarak yarattıkları ciroyu hazineye devretmesi dışında “bilgi” ve “veri” yani bilişim teknolojileri konusunda işlem yaptıkları görülmemiştir.

Hükümetin bu konunun önemini bir an önce anlaması gerekmektedir. Kişisel verilerin çalınması pek çok soruna yol açabilecektir. Bu bilgilerle kredi kartı çıkarılabilecek, e-devlet şifreleri alınabilecek, vekalet çıkarılabilecek, şirket bile kurulabilecektir, hatta yıllardır terörle mücadele eden ülkemizde bu kişisel veriler terör örgütleri tarafından çalınan kimlik verilerini kullanmak suretiyle sahte kimlik, sahte ehliyet, sahte ehliyetle araç kiralama, sahte kimlikle cep telefonu hattı açtırma, bankalarda hesap açarak Avrupa’dan finansman sağlama gibi pek çok karanlık işte ve kanlı eylemde kolayca kullanılabilecektir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle son yıllarda Türkiye’de vatandaşlarımızın kişisel verilerinin emniyet ve adli makamlara da yansıyan dolandırıcılar, suç ve terör örgütleri tarafından çıkar ve eylem amaçlı kullanılması sonucunda yaşanan sorunların araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla bir Meclis Araştırması açılması gerekli görülmektedir.